

Novinky v iVysílání

▶ Přehrát

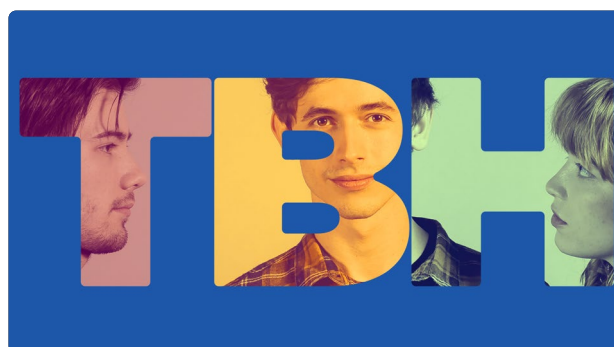
ℹ Více informací

Nově v iVysílání

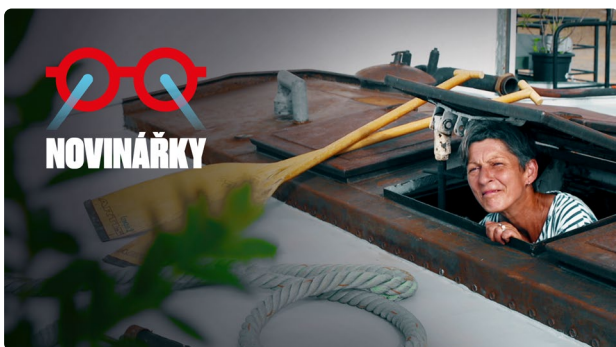
Protivný sprostý matky

Talk show • Mateřství • Životní styl

TBH

Seriál • Drama • Teen • Sociální sítě • LGBTQIA+

Novinářky

Dokument • Reportáže • Investigace • Sociální vyloučení

Na záchodcích

Talkshow • Teen • Zdraví • Sexuální výchova

PROTIVNÝ SPROSTÝ MATKY

▶ Přehrát video

Hovory o rodičovství bez zdobnělin a bez klišé.
Moderuje Tereza Dočkalová.

Talk show

Mateřství

Životní styl

Scénář: Albertina Kalinová, Kateřina Krobová a Lucie Macháčková. **Režie:** Lucie Klímová. **Dramaturgie:** Kateřina Krobová. **Grafika:** Pavla Dudová. **Manažer realizace:** Petr Morávek. **Kreativní producentka:** Lucie Macháčková. **Moderuje:** Tereza Dočkalová. **Hosté:** Nina Špitálníková, Edita Strusková, Adéla Elbel, Kateřina Baťková Zívrová, Alžběta Samková, Darína Alster, Aneta Krejčíková, Anna Císařovská

Tereza Dočkalová spolu se svými hostkami i hosty mluví upřímně, otevřeně a s nadhledem. Protivný sprostý matky nehledají návod na to, jak být perfektní rodič(ka) – ten totiž neexistuje. Místo toho se vydávají na pořádnou jízdu, jak si tu svoji nedokonalost musí všichni užít! Pořad je mimo jiné i unikátním časosběrným projektem. V prvních dílech se diváci setkávají s moderátorkou Terezou Dočkalovou, která je čerstvě „v tom“ a prožívá slasti i strasti prvního těhotenství. Její zájem o témata kolem rodičovství a mateřství je od počátku autentický a vyvíjí se společně s tím, jak roste její dnes už roční dcerka Bertička. Setkává se se silnými příběhy hostek a hostů, kteří přinášejí svůj autentický vhled na to, jaké to je být rodičem v jednadvacátém století a totálně z toho nezešílet. „Protivný sprostý“ matky (i tátové!) spolu mluví na rovinu, nekorektně a s humorem o všech podobách rodičovství. A mluví také o tom, o čem se nemluví. Jednotlivé díly totiž otevírají i mnohdy bolavá témata, o kterých se v různém kontextu a diskusích stále ještě povětšinou mlčí – sex, smrt, bolest, nepřízeň osudu nebo i láska a naděje.

Tereza Dočkalová

moderátorka pořadu

Herečka Divadla pod Palmovkou, držitelka dvou ocenění Thálie, moderátorka občasníku „Branky body kokoti“ a máma dnes roční Bertičky. Na pořadu se podílí nejen moderací, ale i svým autentickým vhledem a zájmem o daná témata.

Jste protivná sprostá matka?

Jsem matkou teprve rok, ještě si tedy nejsem úplně jistá, jakou matkou jsem. Ale myslím, že můžu říct, že už teď má moje mateřství sem tam protivné a sprosté rysy.

Z čeho jste pro své mateřství a pořad čerpala?

Vzhledem k tomu, že se Protivný sprostý matky točily od roku 2020, tedy přibližně od šestého měsíce mého těhotenství, jsem čerpala často právě z hostů tohoto pořadu a jejich zkušeností. Natáčení mě provázelo jak těhotenstvím, tak prvním rokem rodičovství a pomohlo mi uvědomit si, že nejlepší bude nesnažit se o dokonalost nebo správnost, ale hledat si pro sebe a své dítě vlastní originální cestu. V tom asi spočívá ten protivný sprostý směr, který chceme ostatním ukázat.

Která témata Vás nejvíce zaujala?

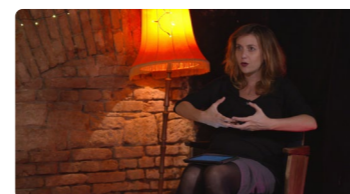
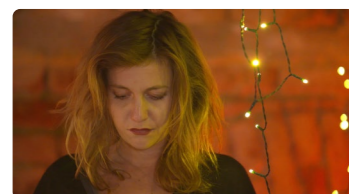
To asi neumím říct. Každé mě zaujalo. Z každého tématu jsem toho ohromně moc načerpala. Ať už to byla témata ztrát, úmrtí, odebrání dítěte, nebo vlastní sebezpřijetí a vtipní hosté a jejich přístup k dětem. Moc děkuju za tuhle příležitost.

Máte vzor matky? Někoho, koho byste ráda pozvala do pořadu?

Koho bychom rády pozvaly do pořadu, nechávám na tvůrkyních, které to ví mnohem líp a odvedly v našem pořadu neskutečné množství skvělé práce. A pokud jde o mě, nemám žádný vzor a ani to neplánuju. Nehodlám si už tak složitou situaci, jako je výchova dítěte, ještě víc komplikovat nedostížnými vzory.

Komu byste pořad doporučila?

Všem. Když neplánujete být rodičem, alespoň zjistíte, jak nedávat nevyžádané rady a jak těhotné lidi nezraňovat hloupými a zbytečnými otázkami.

Lucie Macháčková

kreativní producentka, režisérka, autorka konceptu

Stand-up komička, scenáristka, moderátorka a vedoucí nelineárního self promotion a inovací České televize. Kromě toho, že je čerstvou mámou Charlotty, je i mámou pořadu „Protivný sprostý matky“.

Jak vznikly Protivný sprostý matky?

Nápad na tento pořad jsem dostala v roce 2019, kdy jsem byla ještě bezdětná, o dítěti jen uvažující. Frustrovalo mě, že v mediální obraz matky je buď ideální superžena, která bez mrknutí oka vše obětuje svojí rodině a vždy má navařeno, napečeno, naklizeno, anebo naopak vystresovaný nevyspalý uzlíček nervů, který lítá jak hadr na holi obklopen řvoucím potomstvem a bordelem. Ani jedno se mi nelíbilo – to první určitě nebudu a to druhé být nechci. Existuje spousta zdrojů, které se zabývají tím, jak být perfektní máma, jak vařit domácí příkrmy a vybrat správnou chůvičku, ale co pořad pro mámy o mákách? Toužila jsem vytvořit pořad, který bude upřímně zachycovat realitu mateřství v celé jeho pestrosti, bez klišé o nejkrásnějším období života, ale i bez zastrašování.

Jak se vybírala moderátorka? Co nabízí Tereza Dočkalová oproti jiným matkám?

Tereza jsem původně volala ohledně úplně jiného projektu a ona mi řekla: „No víte, ale já jsem ve čtvrtém měsíci!“ A mně se ukázaly jiskřičky před očima, protože mi bylo jasné, že jsem právě našla moderátorku Matek. Hned jsem to na ni vychrlila a ona byla nadšená. Ještě ten večer jsme si plácly a Tereza a její osobní příběh, její osobní vklad, jsou jedním z pilířů našeho projektu. Sama přináší nápady, doporučuje hostky. Je nejen výborná herečka, ale i super moderátorka – empatická, vtipná a citlivá. Nevím, co nabízí Tereza oproti

ostatním matkám, ale určitě v sobě má přesně tu „protivnost a sprostost“, kterou má v sobě náš pořad. Protivná sprostá matka totiž vůbec nemusí používat vulgarismy – je to zkrátka máma, která nezapomíná ani na sebe. Prvních šest dílů jsme natočily, když byla Tereza v očekávání, dalších šest, když byly její dcerce čtyři měsíce, a další točíme teď, více než po roce od prvního natáčení. Stal se nám z toho vlastně malý časosběh.

Pořad má být o rodičovství bez zdrobnělin a klišé. Jaká témata otevíráte?

Každé téma otvíráme skrze příběhy – příběhy silných, zajímavých žen, které nám věřily natolik, že se svěřily s často velmi intimními, bolavými tématy. Ráda bych vypíchlá díl Změna plánu – respondentku na tento díl doporučila sama moderátorka Tereza, šlo o její kamarádku Aničku Císařovskou a otevíráme tam citlivé téma zamlklých těhotenství, potratů v prvním trimestru – jev, který je mnohem rozšířenější, než se zdá, avšak ženy se o něj dozvědí většinou až v momentu, kdy se „TO“ stane jím. Je pro nás důležité upozorňovat i na tato témata, dělat jim osvětu, protože i to k mateřství patří. Ne každé těhotenství je „nejkrásnějším obdobím života ženy“ a ne každé vymodlené dvě čárky těhotenského testu skončí happy endem.

Seznam námětů bude asi poměrně obsáhlý. Podle čeho jste volily, kterému se věnovat a jak k němu přistupovat?

Seznam témat je opravdu obsáhlý – snažíme se vyvažovat díly obsahově těžké, náročné a ty odlehčenější, zábavné – třeba v dílu Matky versus nadhled si Tereza zkouší stand-up comedy. Rozhodně pro nás byl klíčový výběr hostek – snažily jsme se ke každému příběhu přistoupit individuálně a zpracovat ho tak, jak se nám zdálo nejlepší. Nerecyklovat obsah, nenatáčet podesáté to, co už zaznělo v mnoha jiných rozhovorech, ale naopak přinést něco navíc. Někdy je to intimní rozhovor s jednou hostkou, jindy je to velká diskuze, kdy se jedna herečka, jedna porodní asistentka, jedna youtuberka a jedna vizuální umělkyně potkají a kecají o sexu. Je to jízda!

Bylo těžké hledat vhodné hostky a hosty? Kdo povoláný k tématům promluví?

V první šestici dílů, která jde do světa 20. ledna, jsme si povídaly například s koreanistkou Ninou Špitálníkovou, porodní asistentkou Ažbětou Sámkovou, herečkou Anetou Krejčíkovou, stand-up komičkou Adélou Elbel, youtuberkou Kateřinou Bařkovou Zívrovou, vizuální umělkyní Darinou Alster, bloggerkou Editou Struskovou a již zmíněnou herečkou Aničkou Císařovskou. V některých dílech jsou i děti – jsme baby friendly natáčení a na place se motají děti hostek i členek štábu, aby protivný sprostý pracující mámy nemusely řešit hlídání. Natáčely jsme v době, kdy byla Tereza těhotná, takže napříč díly můžou diváci sledovat její rostoucí břicho – poslední klapka byla asi 14 dní před narozením její dcery Berty a během natáčení dílu Matky versus sex pořádně kovala!

Které odpovědi Vás samotnou překvapily? U kterého dílu jste si řekla, že takto dobrý výsledek jste ani nečekala?

Mě nejvíc překvapilo, jaký vliv to bude mít na mě samotnou. Úplně si pamatuju ten moment, kdy jsme točily díl Matky versus nálepky a já poslouchala vyprávění Niny Špitálníkové o její mateřské zkušenosti a řekla jsem si – tak jo, jdu do toho, protože tohle je skvělý, tohle mi dává naději, že si to člověk opravdu MŮŽE trochu udělat podle sebe. Každý díl je trochu jiný, stejně jako každá žena má úplně jinou, unikátní a osobitou mateřskou zkušenost, a já jsem ráda, že se nám povedlo zachytit mateřství opravdu ve velmi různých rovinách – z pohledu ženy, co je šest let na rodičáku, z pohledu ženy, která pracovala od několika týdnů svého dítěte, samoživitelky, punkerky i hrdého táty na rodičovské dovolené. Teď to byl trochu teaser, co nás čeká i v dalším „balíčku“, který bude zveřejněn v iVysílání v březnu, abyste se měli na co těšit!

Pokud bych si měla vybrat jeden díl, který mne opravdu překvapil, bylo to určitě Matky versus změna plánu. Stejně jako mnoho žen, které se s tím nikdy nesetkaly, jsem netušila, jak je zamlklé těhotenství častý jev, přestože bolestný a psychicky i fyzicky pro ženu velmi náročný. Tam jsem opravdu koukala s otevřenou pusou a říkala jsem si, sakra jak to, že se o tom víc nemluví?

V rámci pořadu nabízíte i spoustu doplňujícího materiálu. Divačky a diváky vybízí k další komunikaci. Jakou má pořad úlohu a komu je určen?

Bonusového materiálu máme spoustu – třeba v jednom samostatném videu zpracováváme návod na samovyšetření prsu. Hostka Edita Strusková tam Tereze ukazuje, jak si každý měsíc „čeknout“, že je vše v pořádku, abyste pak neměly, holky, prsa v háji. Ukazuje to tak přehledně a dobře, že jsme si při natáčení všechny ženy ve štábu začaly instinktivně sahat na hrud. Náš pořad je hodně o sdílení, proto jsme založily mailovou adresu matky@ceskatelevize.cz, kam nám mohou divačky psát své příběhy anebo diskutovat ve facebookové skupině #PSM (Protivný sprostý matky). Protože jestli mě něco tento pořad naučil, tak je to to, že nejhorší je pocit, že je v tom člověk úplně sám. Takže mámy, sdílejte, mluvmě o tom, co nás trápí, stěžujme si, řekjeme si o pomoc svým partnerům, partnerkám, rodičům anebo třeba paním na hlídání – protože ty pocity úzkosti, strachu a nejistoty a pochybností jsou fakt normální. Je oukej nebýt oukej a je oukej o tom mluvit!

TBH

▶ Od února

Střelecký útok na brněnské střední škole dramaticky mění životy několika mladých lidí. První původní webový seriál České televize. Režíruje Lucia Kajánková.

SERIÁL Drama Teen Sociální sítě LGBTQIA+

Námět a showrunner: Lucia Kajánková. **Scénář:** Kassory Condè, Jakub Haubert, Lucia Kajánková, Hermína Peričová, Zdeňka Petrová, Adéla Škvrnová a Sára Zeithammerová.

Režie: Lucia Kajánková. **Dramaturgie:** Alena Prokopová a Miro Šífra. **Kamera:** Ondřej Belica. **Střih:** Michal Reich. **Grafika:** Jan Wolf. **Výkonný producent:** Jiří Vlach. **Kreativní producentka:** Alena Müllerová. **Hrají:** Martina Jindrová, Vojtěch Franců, Martina Czyžová, Jiří Hába, Filip Srbecký, Tomáš Dalecký a další.

První hraný seriál, který byl natočen pro web České televize, vypráví o hledání hranic v bolestném světě dospívání a manipulativních sociálních sítích. V deseti epizodách líčí, jak nezdařený střelecký útok navždy ovlivní životy několika studentů jedné brněnské střední školy. Co všechno změní v kolektivu, kde dosud krutá pravidla určovali kluci z florbalového mužstva a jejich obdivovatelky – dívčí parta, která sama sebe nazývá Bitchez?

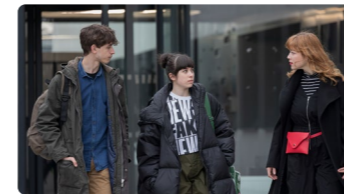
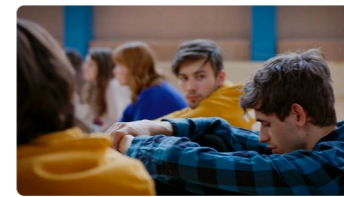
Dívčími hrdinkami vyprávění, které střídá perspektivy postav, jsou aktivistická Mája, jež se díky živému streamu o střeleckém útoku mění z outsiderky ve školní hvězdu, a její spolužačka Nessa, jejíž vysoký sociální kredit naopak utrpí vinou jejího nevlastního bratra – dlouhodobě šikanovaného Tondy. Z klukovských hrdinů je největší pozornost věnována traumatizovanému Lukymu, jehož bezpečný svět rozvrátí problémy s vlastní sexuální identitou, a jeho dlouholetému kamarádovi Pavlovi, jenž se po útoku stává ve florbalovém týmu přirozenou autoritou.

TBH se obrací k teenagerům a jejich rodičům s citlivými tématy šikany a definování vlastní sexuální identity. Vyprávění sleduje události z různých pohledů hlavních hrdinů po dobu jednoho měsíce po střeleckém útoku. Vrací se ovšem i do doby před útokem, aby postupně vysledovalo příčiny dramatických změn v jejich životech. Postavy bezradných a manipulativních dospělých jsou záměrně ponechány stranou a do vyprávění zasahují jen okrajově. Teenagerovská optika totiž zrcadlí i selhání dospělých autorit, na které se mladiství hrdinové nemohou se svými problémy a pocity obrátit.

Tvůrci přisoudili velkou roli sociálním sítím a moderním technologiím. Bez nich by byl věrohodný obraz současné generace náctiletých neúplný. Řadu informací divák získává prostřednictvím streamů a chatových konverzací. Hrdinové tráví – jako většina jejich vrstevníků – čas s mobilem v ruce. Virtuální svět je pro ně únikem anebo představuje prostředek přepjaté seberealizace.

Název využívá zkratky TBH, která i v českém online slangu zastupuje frázi „to be honest“ – „upřímně“. Používá se však často právě naopak: ve chvíli, kdy chce mluvčí zamaskovat lež či upravit pravdu. V souladu s tím nesou ironické názvy i jednotlivé díly.

Roli sociálních sítí a moderních technologií sleduje seriál TBH s kritickým odstupem. Samotní scenáristé TBH během lockdownu, kdy na projektu intenzivně pracovali, strávili hodně času na sociálních sítích, kdy spolu komunikovali v rolích konkrétních postav. Úryvky těchto autentických konverzací se dostaly i do seriálu. Kajánková na scénářích spolupracovala s šesti autory, svými studenty na katedře dramaturgie a scenáristiky na pražské FAMU. Pod TBH jsou tak podepsáni Kassory Condè, Jakub Haubert,

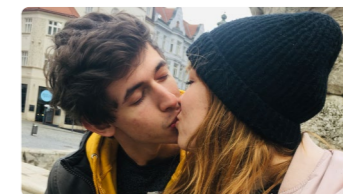
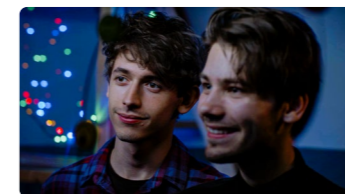
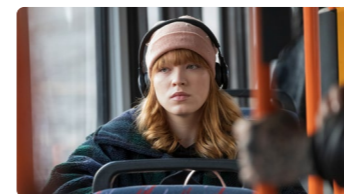
Hermína Peričová, Zdeňka Petrová, Adéla Škvrnová a Sára Zeithammerová. Autentičnost projektu zajistily rešerše prováděné pomocí speciálních dotazníků přímo mezi cílovým publikem na vybraných školách a také fakt, že mladí scenáristé těžili ze svých nedávných středoškolských zkušeností.

Vzhledem k věku hrdinů jsou do TBH obsazeni převážně studenti herectví. Česká televize vypsal herecký konkurz, jehož podstatná část kvůli pandemické situaci probíhala online. Režisérka Lucia Kajánková v rámci castingu viděla kolem tří set nahrávek. Pro výsledné obsazení bylo důležité především to, jak mladí herci fungují dohromady. Výraznou tvář série se v roli Nessy stala Martina Jindrová. Máju ztvárnila Martina Czyžová. Lukyho si zahrál Vojtěch Franců a Pavla Jiří Hába. Citlivého Tonda ztvárnil Filip Srbecký a siláckého Toma zkušený Tomáš Dalecký.

Seriál vznikl v České televizi v Tvůrčí producentské skupině Aleny Müllerové pro iVysílání a natáčel se v brněnském studiu. Na mezinárodním festivalu televizních a webových seriálů Seriál Killer 2021 získal Cenu za nejlepší webový seriál. Tento úspěch odstartoval zájem dalších mezinárodních festivalů a přehlídek. Už před svou premiérou tak byl seriál TBH uveden na festivalech Mezipatra Queer Film Festival 2021, 12. MFF pro děti a mládež Juniorfest a na Tallinn Black Nights Film Festival 2021.

„Když jsem v nabídce webových seriálů objevila projekt TBH, okamžitě mě zaujal, i když jsem si upřímně řečeno musela vygooglovat, co chatová zkratka TBH znamená. Lucia vystudovala scenáristiku, její scénáristický tým tvořili studenti FAMU a sama dosud natočila jeden krátký hraný film. Svěřit jí jako showrunnerce seriál, byť webový, byl trochu risk a znamenalo to pro mě, dramaturgyni Alenu Prokopovou, výkonného producenta Jiřího Vlacha a další kolegy a kolegyně z ČT větší míru zapojení než v případě zkušeného režiséra. Na druhou stranu to bylo vyváženo obrovským nasazením. Lucia je skutečnou duší projektu a mladí herci věnovali svým postavám kus sebe. Seriál byl kritikou vyzdvižen jako dosud nejprogresivnější seriál České televize. Ještě před premiérou zaznamenal několik festivalových úspěchů a nyní bude promítán na Market Screenings letošního Berlinale.“

Alena Müllerová, kreativní producentka

Lucia Kajánková

režisérka

Komu je seriál určen a proč jste pro něj zvolili název TBH?

Seriál je určený hlavně pro teens, je z jejich perspektivy – o nich a pro ně. Klíčová pro nás byla autenticita a empatie, se kterou zobrazujeme postavy, z nichž každá má svůj pohled na situace i vztahy, a dáváme tak zaznít různým hlasům a přístupům. A díváme se pod povrch, proto jsou různé epizody z perspektivy různých postav, abychom mohli vnímat často kontrast mezi tím, jak působí navenek a jak vše prožívají v soukromí. K tomu odkazuje i název – TBH je zkratka z internetového slangu „to be honest“ aneb „upřímně“ a naše postavy se různým způsobem musí postavit k pravdě o sobě samých, najít se a rozhodnout se, jestli být sami sebou – a za jakou cenu. Protože TBH je o různých formách outsiderství. A i proto si myslím, že každý, kdo má za sebou střední školu, bez ohledu na to, kolik šrámů si z ní odnesl, se na svět TBH bude moci napojit, i pokud vzhledem k věku už neví, co TBH znamená.

TBH je z prostředí střední školy. Lze říci, že témata v seriálu jsou Vaše témata, která máte dlouhodobě v hlavě a nyní se vám je povedlo převést do audiovizuálního díla, nebo jak se nápad na seriál zrodil?

Mne dlouhodobě autorsky velice zajímá zlomové, liminální období mezi dětstvím a dospělostí – když člověk ještě nemá plně kontrolu nad okolnostmi svého života, ale zároveň už nese za své činy odpovědnost; když musí dělat rozhodnutí, která často zásadně ovlivní další život, ale přitom se ještě hledá a zjišťuje, kdo vlastně je a kým chce být –

protože je to čas, kdy se ta osobnost ještě „vaří“, kdy je vše intenzivní a fatální a na své otázky potřebujete odpovědi okamžitě.

A k námětu TBH – ten konkrétní nápad vznikl na základě výzvy ČT, když hledala obsah pro novou podobu iVysílání. Jeho základ a to, co mne fascinovalo si zkusit, je sledovat následky jedné extrémní situace. Nejen jak k ní došlo, ale jak kontrastně se s ní jednotlivé postavy, které hrály různou roli v tom, co se stalo, vyrovnávají. Jaké jsou následky traumatu a jak tato rozbuška donutí postavy konfrontovat se s vlastním minulým chováním, touhami i obavami do budoucna.

Pro tuto generaci klasické televize přiliš obsahu netvoří. Jaké příběhy chtějí mladí vidět?

Podle mě a mého týmu a toho, co jsme se snažili právě v TBH vytvořit, jsou to příběhy postav, které vycházejí z jejich žité zkušenosti, s nimiž je možné se ztotožnit a hlavně které jsou nahlížené jejich prizmatem, nikoliv zvenku, s empatií a bez zjednodušování či soudů. Klíč, jak jsme si ho formulovali, byl, že chceme udělat seriál, který jsme chtěli i potřebovali vidět, když nám bylo těch cca patnáct let – a neměli jsme ho. Seriál, který by zobrazoval, jakým vnitřním i vnějším zmatkem může být navigovat vztahy s rodinou, v kolektivu, notabene když si člověk připadá z nějakého důvodu „jiný či divný“, s přáteli i v lásce. A říct „hele, nejste v tom sami“.

Sledujete tvorbu určenou pro tuto generaci, jaká vzniká ve světě? Jaké jsou trendy, co se Vám třeba líbilo?

Mám moc ráda norský SKAM, který už je moderní klasika. Celkově je skandinávská tvorba pro mladé lidi špička, třeba švédský Hashtag. Sex Education je prima a byla to reference i pro nás, jsem teď zvědavá na druhou řadu Euforie a bavila mne moderní verze na trochu pohádkové téma Young Royals.

V čem je podle Vás tato mladá generace specifická?

Vůbec si netroufám říct nějakou zobecnující charakteristiku generace, i protože jsou mi taková plošná zjednodušení nesympatická, pardon. K TBH jsme právě nepřistupovali tak, že jdeme udělat „seriál o mladé generaci,“ ale naopak, seriál s dramatickými postavami, kterými jsou současní teens na jedné střední škole.

Seriál se zabývá sociálními tématy, jako je šikana nebo homofobie. Je to pro dnešní mladé i v roce 2022 stále téma k řešení? Doba se samozřejmě mění, ale někdo by mohl namítnout, že zrovna v těchto otázkách k lepšímu.

Je. V rámci rešerší jsme dělali anonymní dotazník mezi středoškoláky, kde jsme se ptali na hudební vkus, zájmy, ale i velmi osobní otázky týkající se právě zkušeností se šikanou, ať už v IRL, nebo kyber podobě. A homofobie (či bi- a transfobie) vnitřní i vnější – často třeba v podobě „jakože humoru“ – bohužel také není něco, co by v současnosti mezi mladými lidmi neexistovalo. Důležité je, že queer mladí lidé jednoduše existují, i v Brně a mezi florbalisty – a zobrazujeme právě to, že co jejich identita a její objevení znamená pro ně v jejich intimitě i navenek, může být hodně odlišná zkušenost, která je vždy individuální a často, oproti coming-out narativům, nelineární. A jak vím i z vlastní osobní zkušenosti, reprezentace je obrovsky důležitá, notabene v tomhle věku.

Scénáře vznikaly na české poměry asi poměrně netradičně v kreativním hubu. Mohla byste stručně tento proces popsat?

Scénáře vznikaly ve formátu writers' room. Oslovila jsem své studentky a studenty z FAMU a pracovali jsme společně, stavěli linky, rozpracovávali postavy, prohazovali si mezi sebou scénáře epizod, které jsme si dramaturgovali a přepisovali. Vzhledem k tomu, že část práce probíhala během lockdownu, tak jsme se částečně virtuálně odstěhovali do světa našich postav, dělali jsme si třeba scénářistické improvizace, kdy jsme si psali do group chatu nebo soukromých konverzací na sítích právě za postavy. A jakkoliv je to společné dílo, kde jsme všichni vymýšleli nebo psali

všechno dohromady, tak nám také zajímavě vykristalizovaly sympatie a dohadovali jsme se mezi sebou, kdo je třeba v některých situacích „tým Nessa“ versus „tým Luky“. I díky tomu nám podle mne funguje to, že ty postavy nejsou černobílé, ale můžeme s každou z nich empatizovat, když už třeba ne sympatizovat.

Je Vaším cílem působit osvětově, nebo dokonce na něco upozornit? Ve světě často seriály končí informací, kam se obrátit, pokud trpíte poruchou potravy, pokud jste obětí domácího násilí nebo trpíte depresí apod. Máte v audiovizí ráda angažovanost?

Myslím, že neangažované dílo neexistuje – vždy se do něj propisuje určitý světonázor a otázky, které si tvůrci kladou ve vztahu ke společnosti. Specificky u TBH je pro nás důležité otevírat témata, se kterými se (nejen) mladí lidé setkávají, vyvolat diskuzi a také nabídnout zdroje a možnosti, kam se obrátit, pokud podobné problémy řešíte, v doprovodné kampani, která bude seriál provázet.

V seriálu Vám hrají mladí neokoukaní herci. Jak probíhal jejich výběr? Máme mezi nastupující generací hodně talentů?

Myslím, že se máme na co těšit, protože nastupující herecká generace má opravdu co nabídnout. S Máriou Môtovskou z brněnské produkce jsme obeslaly jak herecké školy po celé republice, tak jsme udělaly veřejnou výzvu, aby se nám mladí lidé přihlásili. Těm jsem poslala docela podrobné zadání toho, co mi mají natočit jako self-tape – viděla jsem jich přes tři sta a na základě toho jsme zvaly na druhé kolo castingu, které už bylo osobně. A tam jsem je nechávala hodně improvizovat situace, hrát si s textem a rolmi a pak ve třetím kole jsme zkoušeli jak skupinové dynamiky, tak různé kombinace postav. Protože tím, že je TBH ensemble projekt, tak bylo naprosto zásadní, jak budou fungovat dohromady, a to jsme si hledali již společně.

Práce s nimi musela být také specifická. Točila jste o nich, přicházeli třeba se svými nápady, slangem a podobně?

Vybrala jsem si opravdu fantastické mladé herce, kterým zároveň vyhovoval můj způsob práce, kde jsme si ty postavy ještě ohledávali a doladovali společně, a „finální“ podoba každé z nich vznikala už v dialogu, v přípravě i na hereckých zkouškách. Takže měli velký prostor a zároveň i velkou odpovědnost. Hodně jsme si o postavách psali či volali, dávali si nápady, vzájemně odpovídali na otázky, společně s Jakubem Haubertem z našeho writers' room, který byl s námi i u zkoušek a na place, řešili detaily, které nejsou explicitně v seriálu vidět, ale jsou pro ty postavy důležité. Zadávala jsem jim třeba, ať si vytvoří playlisty pro své postavy na Spotify, a zásadní částí byla také práce

s kostýmy se Zuzanou Mazáčovou, kde jsme se domlouvali právě i s herečkami a herci, proč si každý konkrétní kousek oblečou zrovna na tu danou scénu a co to pro ně znamená.

TBH je první hraný webový seriál České televize. Jak vůbec jako tvůrce vnímáte streamovací platformy a klasické terestriální vysílání?

TBH je můj vůbec první televizní projekt, takže srovnání moc nemám. Co vnímám, je fakt – ještě urychlen pandemií –, že se streaming a lineární vysílání nutně sblíží a zřejmě brzy už nebude skoro rozdíl, pro jakou primární distribuci projekt vzniká. Vytvářet něco určené pro web pro nás znamenalo, kromě logicky omezenějšího rozpočtu, také větší svobodu v tom, že můžeme cílit na konkrétnější publikum, asi být i o něco ostřejší, a hlavně jak jsme byli první, tak to byl do jisté míry experiment ze strany ČT a i nás. Tak uvidíme, jaké budou ohlasy.

Jak se v seriálu odrazilo to, že jste natáčeli v Brně? Jaký je Váš vztah k moravské metropoli?

Brno mě vždy moc bavilo a mám ho ráda, strávili jsme tam s TBH spoustu času a snažili jsme se určitou specifičnost toho, že jsme právě v Brně, přenést i do seriálu, ať už v replikách, nadšení z florbalu nebo i v tom, že Pavel nosí Lukyemu kafe z nevyhlášenější brněnské kavárny. Vojtěch Franců, který hraje Lukyho, v té době v Brně žil, takže nám dal skvělé tipy, co je cool za brněnské teens, a Tomáš Dalecký, který hraje Toma, je náš nejautentičtější Brňák, který dokonce chodil na základku do školy, kde jsme natáčeli.

NOVINÁŘKY

▶ Od února

Dáváme hlas těm, kteří nejsou slyšet.

Pořadem provázejí Jana Ustohalová, Hana Čápková, Saša Uhlová.

DOKUMENT

Reportáže

Investigace

Sociální vyloučení

Autorka projektu: Apolena Rychlíková. **Režie:** Apolena Rychlíková, Tereza Reichová. **Scénář:** Hana Čápková, Jana Ustohalová, Saša Uhlová. **Kamera:** Vladimír Turner, Jan Šípek. **Zvuk:** Barbora Krobová, Adam Bláha, Martin Kuhn. **Střih:** Kristýna Toupalová. **Hudba:** Marie Čtveráčková, Martin Tvrdý. **Výtvarná podoba znělky:** Hynek Reich Štětka, Vladimír Turner. **Výkonný producent:** Jiří Vlach. **Vedoucí projektu:** Zuzana Trávníčková. **Vedoucí produkce:** Barbora Svobodová. **Kreativní producentka:** Alena Müllerová.

Tři respektované píšící reportérky. Dvanáct případů lidí v krizi. Na reportážní cestě s držitelkami řady novinářských cen.

Dvanáctidílná dokumentární série *Novinářky* ukazuje proces novinářské práce u dlouholetých a oceňovaných reportérek Jany Ustohalové (*Deník N*), Hany Čápkové (*Investigace.cz*) a Saši Uhlové (*A2larm*). Štáb sleduje hlavní protagonistku na reportážní cestě za pochopením příčin sociálních problémů, které mají dopad na každého.

„Poprvé jsem o *Novinářkách* začala přemýšlet krátce poté, co jsme se Sašou Uhlovou pracovaly na projektu *Hranice práce*. Přišlo mi tehdy, že sociální témata jsou v české žurnalistice upozaděná, stejně jako ty, které na nich pracují – skvělé české novinářky. Dlouhodobě obdivuji práci Saši, Jany Ustohalové, Hany Čápkové a dalších, myslím, že vnášejí do společnosti empatický pohled na problémy těch nejzranitelnějších, a ještě jej umí dávat do podstatných kontextů. V hlavě se mi zrodila idea tyto ženy při jejich práci sledovat a dát divákům a diváčkám možnost nahlédnout jim pod prsty, vidět, jak postupují, nad čím přemýšlí, na co se soustředí nebo jak komunikují. *Novinářky* nejsou klasická publicistika, spíš ‚reportáž o reportáži‘. Věřím, že proto mohou fungovat na vícero vrstvách: jako zpráva o situaci těch, kteří dnes čelí různým závažným problémům – od exekucí, ohrožení ztrátou bydlení přes šikanu v práci až po sociální vyloučení –, i jako vhled do standardů novinářské práce inspirativních novinářek, které už po dlouhá léta trpělivě, a přitom houževnatě dávají hlas těm, kteří dnes nejsou tolik slyšet.“

Apolena Rychlíková, režisérka a autorka projektu

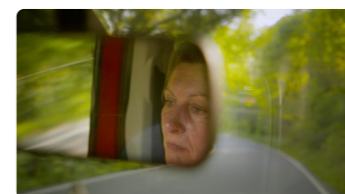
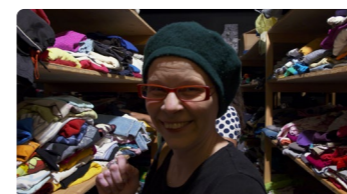

„Kromě toho, že jsme s Apolenou kamarádky a spolužačky, koukáme podobně na svět kolem sebe. Ač máme dost jiný způsob režie, máme absolutní shodu v tom, jaká témata do veřejného prostoru přinášet. Sledovat způsob, jakým Hanka s Janou pracují, byla velká režijní škola. Vždy jsem fascinovaně sledovala, jak se připravují na rozhovory, jak přesně během nich kladou otázky a co z odpovědí vyvozují. Jejich poctivou prací a naturel jsme vždy museli otisknout do jednotlivých dílů.“

Tereza Reichová, režisérka

„Apolenu Rychlíkovou znám od malička a sleduji ji tedy od úplných začátků. Vždy bylo jasné, že jde o výraznou osobnost se zájmem o tematiku, která je mi velice blízká: sociální otázky, téma rovných příležitostí, podpora slabších. *Novinářky* se zabývají právě těmito tématy, navíc mě zaujalo, že tým tvoří schopné a podobně smýšlející ženy, ať už je to druhá režisérka Tereza Reichová nebo novinářky Hana Čápková, Jana Ustohalová a Saša Uhlová. Formát se liší od publicistických formátů tím, že je více dokumentární, filmový a nabízí empatictější pohled.“

Alena Müllerová, kreativní producentka

Jana Ustohalová

novinářka (Deník N)

Podle jakého klíče jste si vybírala kauzy, které se budou v Novinářkách zpracovávat?

Jsou to témata, kterým se věnuji už léta jako novinářka v Deníku N a napsala jsem o nich už desítky článků. Vybíraly jsme je společně s režisérkami a dramaturgyní, podoba každého je výsledkem mnohahodinových diskuzí a kompromisů.

Která ze zpracovávaných kauz pro Vás byla nejsilnějším zážitkem?

Jsou to dvě – jednak díl o dětech v nemocnicích bez rodičů a taky o potravinové bance, kam chodí senioři, kteří celý život pracovali, přesto nemají ani na jídlo, protože musí platit vysoké nájemné nebo se často ne vlastní vinou ocitli v exekucích. Na téma o tom, že nemocnice brání přítomnosti rodičů u malých dětí, jsem narazila hned na začátku pandemie, kdy se nemocnice zavřely a zakázaly se návštěvy. Přestože ministerstvo zdravotnictví výslovně řeklo, že zákaz návštěv neplatí pro rodiče nezletilých dětí, nemocnice to nerespektovaly a masově porušovaly práva dětí i rodičů. Například otcové nemohli být u porodů svých dětí, popsala jsem taky případ, kdy na matku osmileté holčičky zavolala nemocnice strážníky, kteří ji z oddělení vyvedli, jiní rodiče neviděli svoje novorozené dítě měsíc a půl. Ačkoliv naše legislativa takové jednání zakazuje, neexistuje žádný způsob, žádná sankce, jak donutit nemocnice, aby dodržovaly zákon. A ukázalo se to právě za pandemie. U dílu o potravinové bance mě nejvíc překvapilo, jak snadno může senior spadnout do chudoby. Stačí, že jste osamělý, nemáte děti nebo partnera, máte malý důchod, protože jste třeba nepracoval

v nějakém lukrativním zaměstnání, a zároveň platíte vysoký nájem, typicky v Praze nebo ve větším městě, a nemáte šanci se přestěhovat do levnějšího bydlení, protože takové dnes skoro neexistuje. Pak taky stačí, abyste párkrát jel načerno nebo se zaručil za půjčku známému, a máte exekuci, která vám ukrájí další peníze z důchodu. Překvapilo mě, kolik tak zvaně slušných lidí je v takové nouzi, že nemají ani na jídlo a bez pomoci potravinové banky, pro kterou si musí chodit každý týden, by prostě umřeli hladu.

Co podle Vás představuje vlastnosti, bez kterých se dobrý investigativní novinář neobejde?

Urputnost a empatie. Obojí spolu souvisí. Podle mě je ale pro novináře nejdůležitější se pokaždé ptát „Proč?“. Proč se to děje, kdo za tím stojí, jak se to stalo, jaké jsou důvody toho, co se děje, jaký je kontext? Jenom tak můžeme jako novináři popsat problém co nejúplněji a do hloubky. A stejně důležité je i umět vyprávět příběhy, protože novináři jsou takoví vypravěči příběhů. Na rozdíl od spisovatelů musí ale být ty novinářské příběhy pravdivé.

V roce 2020 jste dostala Novinářskou cenu za reportáž z českých věznic. Šlo by něco takového udělat na kameru (nejen z praktických důvodů)? Jaký byl pro Vás rozdíl sdělení reportáže nepředávat přes psané slovo, ale přes video?

Reportáže či dokumentární série z věznic existují i v Česku, třeba před pěti lety natočila TV Nova sérii Holky pod zámkem nebo ČT dokument Máma z basy. Takže TV reportáž z věznic udělat lze. Já sama jsem si při práci na psané reportáži o věznicích uvědomila hlavně to, jak specifické je to prostředí. Sama jsem měla dost ztížené pracovní podmínky, protože jsem si dovnitř věznic nesměla vzít nic, jenom tužku a blok, běžně přitom při práci používám diktafon, mobil, chodí se mnou fotograf. A pracovala jsem v podmínkách, kdy bylo od začátku jasné, že musím být já sama pro čtenáře jejich ušima a očima. Že musím umět popsat prostředí věznic bez toho, abych měla k dispozici kameru nebo fotografie, a přesto musí mít lidé při čtení textu pocit, že tam jsou se mnou, musí na ně z toho prostředí stejně padat úzkost, jako padala na mě, a musí mít dojem, že naživo slyší hlasy respondentů, jako jsem je slyšela já. V tom je práce v psané žurnalistice těžší, protože kamera na daleko menší ploše a v menší zkratce dokáže zachytit atmosféru nebo emoce, nemusíte je složitě

popisovat a hledat slova, často působí na diváka i podvědomě. V tom byl pro mě taky rozdíl ve sdělení přes video, protože jsem zvyklá na psanou žurnalistiku. Řadu věcí jsem nemusela popisovat já sama, ale divák je prostě uvidí a ve vteřině pochopí. Jazyk sdělení je na kameru jiný než do novin nebo na web, je jednodušší, méně popisný, víc zkratkový, hrozí, že nedokážete do reportáže dostat dost kontextu, že zůstane na povrchu. V tom mi hodně pomohly právě obě zkušené režisérky Apolena Rychlíková a Tereza Reichová a dramaturgyně Zuzana Trávníčková Šimůnková. Způsob novinářské práce je to opravdu jiný, navíc jsem si vyzkoušela, jak můžu já jako jedna autorka uchopit to stejné téma v psané žurnalistice a ve videu, což je myslím unikátní.

Hana Čápková

novinářka (Investigace.cz)

Podle jakého klíče jste si vybírala kauzy, které se budou v Novinářkách zpracovávat?

Obvykle si vybírám témata tak trochu sobecky, ptám se především – zajímá mě to? A když si odpovím ano, předpokládám, že když to zajímá mě, zaujme to i pár dalších lidí. Pak se ptám veřejnoprávněji – má to nějaký přesah, říká to něco o našem životě, o fungování nebo selhávání systému?

Pokud se nepletu, tak těžištěm Vaší dosavadní práce byly psané články. Jaké pro Vás bylo vystupovat před kamerou bez možnosti „schovat se“ za psané slovo? Změnilo to nějak způsob Vaší práce?

To, co probíhá před natáčením, je svého druhu psaný článek – musím najít lidi, kteří se mnou budou mluvit, ujasnit si téma, srozumitelně ho popsat. Být před kamerou je pak už jen velká radost – jednak proto, že mám téma trochu srovnané, což je ta nejobtížnější práce. A pak proto, že to je tak trochu adrenalin – věci se dějí tady a teď a všechno, co se stane, zanechá stopu.

I když s lidmi probíráte nepříjemná a těžká témata, prakticky pořád se usmíváte, děláte to s lehkostí a jde z Vás dobrá nálada. Jak to jde dohromady s jistou otrlostí, kterou jako investigativní novinářka (asi) musíte mít?

Proč by měl být novinář, který něco hledá, otrlý? Vlastně si ani neuvědomuji, že a zda se usmívám. Obvykle je mi s lidmi, se kterými točíme, dobře – ať už spolu právě souzníme, nebo se konfrontujeme.

Na konci dílu Propadlíci, který pojednává o dětech, co nedokončí povinnou školní docházku, se ptáte, kdy se situace v českém školství změní. Máte na to svůj osobní tip?

Kdy se změní systémově, netuším. Rozhodně se ale mění díky dětem. Generace mých vnoučat je zase o něco svébytnější a schopnější formulovat své pocity a potřeby, než byla generace mých dětí.

Saša Uhlová

novinářka (A2larm)

S Apolenou Rychlíkovou spolupracujete dlouhodobě, máte za sebou i dokument Hranice práce. Bylo natáčení této série v něčem jiné? Ať už konkrétně ve spolupráci Vás dvou, nebo v práci před kamerou?

Natáčení je rozhodně odlišné. V Hranicích práce jsem byla postava, kterou kamera sleduje při tom, co dělá. Během Novinářek je třeba dělat rešerše, domlouvat rozhovory, ale hlavně nacpat celé téma do dvou natáčecích dní.

Ve výše zmíněném dokumentu Hranice práce vystupujete v „utajení“, Novinářky naopak konfrontují okolí s tím, že jde o investigativu – jak byste tyto dva druhy práce srovnala?

Člověk musí více vyjít ze své komfortní zóny. Sociální téma je navíc zapeklité v tom, že řada dobrých opatření nebo zákonů, které by vytvářely trochu vstřícnější a sociálně soudržnější společnost, nevznikly, protože to nikoho moc nezajímalo. Často za tím není ani špatný úmysl, ale „jen“ lhostejnost.

Podle jakého klíče jste si vybírala kauzy, které se budou v Novinářkách zpracovávat?

Obvykle se jednalo o kauzy, kterým jsem se věnovala jako novinářka už předtím, než jsme Novinářky začali točit. Občas mě taky někdo s nějakým tématem osloví.

Která ze zpracovaných kauz pro Vás byla vůbec nejsilnější zážitek?

Asi ubytovna na Moldavce, kde dožívali lidé, kteří by správně měli bydlet v sociálních bytech nebo v chráněném bydlení. Bydleli odloučení od potřebných služeb, obchodu, lékaře, sociální pomoci. A ubytovnu nakonec zavřeli.

Kauzy v Novinářkách naznačují, že v České republice sociální politika není zvládnutá – je podle Vás na vině tohoto stavu stát, nebo my jako společnost, že něco takového dovolíme?

My – společnost – jsme stát. Sice je to s těmi volbami složité, protože už třicet let volíme pořád nějaké menší zlo, ale pořád platí, že si svou reprezentaci vybíráme. A vybíráme si ji tak, že neřeší zcela zásadní témata, jako je bydlení, exekuce nebo nefunkční školství.

NA ZÁCHODCÍCH

▶ Již brzy

Sexuální osvěta i „vyhánění mýtů“
Moderují Terézia Ferjančeková a Zuzana Kašparová.

Talkshow

Teen

Zdraví

Sexuální výchova

Sénář: Terézia Ferjančeková, Zuzana Kašparová. **Režie:** Erika Hníková. **Dramaturgie:** Eva Pjajčíková, Dorota Vašíčková. **Architekt:** Jan Vlček. **Grafika:** Pavla Dudová. **Mix zvuku:** Ivan Horák. **Hlavní kameraman:** Kryštof Hlůže, Šimon Dvořáček. **Výkonný a kreativní producent:** Vojtěch Svoboda. **Moderátorky:** Terezie Ferjančeková, Zuzana Kašparová.

Zábavný pořad o sexu pro mladé lidi, kteří s touto sférou života teprve začínají. Dvě mladé ženy, Terézia a Zuzana, známé z podcastu Vyhonit ďábla, si spolu na záchodcích povídají o různých tématech týkajících se sexuality, intimity, tělesnosti a sebepřijetí. Vypráví své vlastní zážitky, občas si přizvou hosty, ale hlavně mluví vždycky na rovinu, normálně a přitom poučeně. Cílem je sexuální osvěta, ale i „vyhánění mýtů“ a probuzení přemýšlení u teenagerů například nad rolí sociálních sítí, mediálních ikon a pornografie v jejich životech.

Erika Hníková

režisérka

Můžete přiblížit vznik pořadu Na záchodcích?

Znal jsem podcast Vyhonit ďábla, který mi připadá dost zajímavý, a začalo mě mrzet, že v časech mojí puberty nic takového nebylo. Vzhledem k tomu, že mám sama dítě, tak jsem si řkala, že by bylo zajímavé udělat podobnou záležitost pro teenagery v audiovizuální podobě. Podcast Vyhonit ďábla má totiž cílovku u dospělých lidí. Tak jsem se s holkama sešla a řekla jim svou ideu, jim to přišlo zajímavé. V televizi jsem zároveň oslovila Michala Reitlera, kterého nápad také nadchnul. V této skupině jsme pak začali vymýšlet obrysy projektu: že se to bude odehrávat na záchodcích a další věci...

Jak probíhala spolupráce na jednotlivých dílech? Terézia a Zuzana jsou zvyklé na podcastu pracovat samy, Vy jste také dost autorská režisérka, jak se to potkávalo?

Myslím, že to probíhalo dobře: já byla spíše v roli supervízora a holky přicházely s nápady na jednotlivé díly. Dohromady jsme pak vybraly prvních deset témat, holky pak napsaly první verzi scénáře, nad kterou jsme pak společně seděly. Jejich podcast je totiž hodně improvizovaný a holky neměly zkušenost s krátkou metráží. Tím, že to je pro teenagery, jsme věděly, že stopáž by měla být devět až třináct minut. Moje práce spočívala nejen v režiování holek na place, ale také v přípravě scénářů tak, aby se vešly do kratší stopáže.

Terézia i Zuzana mají zkušenosti z rádia, ale jaká byla jejich práce před kamerou? Musela jste je v něčem „usměrňovat“?

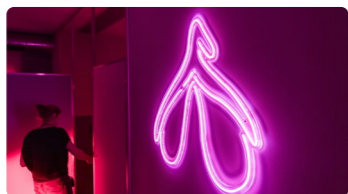
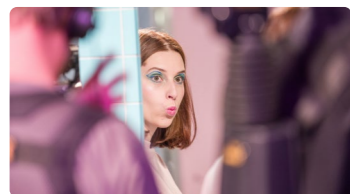
Pro mě jejich práce před kamerou byla až nečekaně dobrá, ve svých dokumentech hodně pracuji s neherci a moje dosavadní zkušenost s nimi je taková, že čím víc daný záběr opakujete, tím víc jejich výkon klesá. Čekala jsem, že to tak bude i s holkami, ale ukázalo se, že ne. Mají v sobě herecké nadání a humor, tím pádem se mi s nimi pracovalo dobře.

Co vlastně určilo vizuální stránku pořadu? Bylo od počátku jasné, že se bude odehrávat právě na záchodcích?

Přizvala jsem ke spolupráci filmového architekta Jana Vlčka, který vymyslel, jak budou záchodky vypadat. Následně to samozřejmě schvalovaly holky. Myslím si, že zpočátku se toho trochu bály, ale když tam následně poprvé vstoupily, tak byly nadšené.

Změnila se podle Vás v poslední době debata o sexu? Mluví se o něm více?

Určitě! Což je samozřejmě hrozně dobře! V téhle edukativní sérii mi přijde hrozně důležitý třeba díl o sexuálním konsentu. S časem mojí puberty se to vůbec nedá srovnat, my jsme v sedmé třídě dostaly knihu „Děvčátko na slovíčko“ a tam jste si něco přečetli. Je skvělé, že se o těchto věcech mluví takhle otevřeně, a zároveň holky obdivuji, že jsou schopny veřejně sdílet svoje zážitky.

Zuzana Kašparová a Terézia Ferjančeková

moderátorky

Kde se vzala myšlenka na pořad Na záchodcích?

T: S nápadem na pořad pro teenagery za námi přišla režisérka Erika Hníková. Líbil se jí náš podcast a zdálo se jí, že by bylo super, kdyby někdo podobnou formou mluvil o sexu i pro mladší publikum.

Z: Zrovna na záchodcích sedíme proto, že jsem tehdy hodně sledovala německý youtubový kanál Auf Klo, což je talkshow, kde sedí moderátorka s hostkou nebo hostem na záchodcích. My jsme se to nakonec rozhodly rozšířit o větší prostor, abychom mohly stát pod neonovým klitorisem nebo na umyvadlech.

Jak byste porovnal zkušenost s podcastem Vyhonit ďábla a s natáčením pořadu? Přinesla Vám vizuální složka spíše více práce, nebo více možností?

T: Jsou dvě velmi odlišné zkušenosti. Jednotlivé části pořadu jsme musely mít velmi dobře promyšlené již dopředu, připravený scénář, který se několikrát upravoval. Musely jsme myslet na vizuální část, kde a jak jednotlivá sdělení řekneme, aby nebyla nudná. Toto v podcastové formě odpadá a pouze si povídáte. Na vizuální složce nás nejvíc bavily scénky, kde jsme nechaly vyniknout naše extrovertní já.

Z: Jsem ráda, že jsme začaly podcastem a dopracovaly se až ke kameře. Být natáčená pro mě bylo na začátku těžší, protože jsem

se více soustředila na svůj vzhled, což při nahrávání podcastu neřeším. Natáčecí tým byl ale skvělý, takže jsem si rychle zvykla a hodně jsem si to užila. Největší radostí pro mě bylo při psaní scénářů vymýšlet jednotlivé hrané scénky. Vzhledem k tomu, že jsme scénáře psaly poprvé, tak jsem měla strach, jestli budou na kameře fungovat. A podle mě fungují.

Jak to bylo s výběrem témat? V pořadu zazní to, co už jste zmiňovaly v podcastu – pracovaly jste s tím, že Na záchodcích budou sledovat diváci, kteří vás neznají?

T: Snažily jsme se výběr témat přizpůsobit cílové skupině. Vycházely jsme z toho, co nám naši mladí posluchači píšou a co je zajímavé. V pořadu zazní naše vlastní zkušenosti, o kterých jsme mluvily v podcastu, ale zároveň jsou zde i informace zcela nové a v kompaktnější formě.

Z: Braly jsme také ohled na to, co v sexuální výchově považujeme za důležité. Proto jsme zařadily například epizodu o kultuře znásilnění a konsentu.

Nebály jste se, že kvůli natáčení na kameru, studiu a dalším věcem, které jsou s výrobou pořadu spjaté, ztratíte něco ze svojí autenticity a bezprostřednosti?

T: Samozřejmě. Před prvním natáčecím dnem jsme byly extrémně nervózní z kamer, z toho, jestli zvládneme vůbec něco smysluplného sdělit na připraveném setu. V některých

dílech je zřetelné, že jsme ještě strnulé. Ale po prvním dni nás nervozita opustila a nechaly jsme volný průchod našim pocitům a myšlenkám.

Dříve jste zmiňovaly, že při přípravě podcastu dáte i na zpětnou vazbu vašich fanoušků a jejich tipy. To tady tentokrát nešlo – jak jste se vypořádaly s tím, že musíte připravit x dílů bez možnosti takřka flexibilně reagovat a musíte mít všechno dopředu připravené?

T: Jak jsem už říkala, devadesát procent scén a sdělení jsme musely mít připraveno před natáčením. Doufáme, že se nám podaří navázat s našimi diváky konverzaci poté, co se odvysílají první díly Na záchodcích.

Z: Bylo to nová zkušenost, protože jsme zvyklé být dost flexibilní a reagovat na konstruktivní kritiku. Tady jsme musely probudit naše vnitřní ranačky, potlačit nejistoty a strach a vytvořit co nejlepší obsah. Každopádně u nás podle mě nejde zcela potlačit naši autenticitu a spontánnost. Jsme zvyklé tak pracovat, takže jsme neměly naučené dialogy slovo od slova. Rozhodně jsme si netrénovaly vtipy, takže jsou záchodky protkané autentickými výroky a poznámkami.

Jaká pro Vás byla spolupráce s režisérkou Erikou Hníkovou?

T: Super. Erika ví, co dělá, poskládala skvělý tým lidí, nechala nám velkou volnost při tvorbě a měla samé trefné poznámky. Hodně jsme se od ní naučily.

Z: Skvělá. Byla jsem hrozně mile překvapená. Představovala jsem si práci s režisérkou jako daleko hierarchičtější vztah. Erika nás nechala volně tvořit a diskutovala s námi celou výrobu projektu. Měla jsem pocit, že náš názor někoho opravdu zajímá. Navíc s ní byla sranda.

Podcast Vyhonit ďábla vyšel knižně, máte přednášky, nyní pořad... Co vnímáte jako svůj další cíl?

T: Rády bychom si naše aktuálně dokončené projekty užily. Do budoucna by nás bavilo být více v kontaktu se žáky základních škol a povídat si s nimi o sexualitě a sexu face to face. Trochu pozvednout úroveň sexuální výchovy v ČR.

Z: Přesně. Taky se ráda nechám překvapit. Občas se poštěstí dostat se k tak super projektu jako Na záchodcích.

Jak vám mohu pomoci?

Seriál • Animovaný • Studentský • Filosofie

Scénář: Matěj Forejt, Dorota Vašíčková. **Režie a animace:** Patricie Švadlenková, Viktoriia Tomadze, Marie Kaderová, Jan Phi, Iryna Tsaryk, Adrian Dvořák, Anastasiya Skarko, Nika Kulik. **Výkonný producent:** Petr Morávek.

Osmidílný animovaný seriál názorně ukazuje, jak mohou slavní filozofové a jejich myšlenkové koncepty pomoci lidem s každodenními dilematy. Potíže s prokrastinací, začínající plešatění nebo neschopnost rozhodnout se, jestli ananas patří na pizzu, nebo ne. Na tyto a další otázky divákům pomohou odpovědět myslitelé jako Locke, Nietzsche nebo Witgenstein.

Série vznikla ve spolupráci redakce iVysílání s Fakultou designu a umění Ladislava Sutnara ZČU v Plzni a je pilotním projektem spolupráce online platformy ČT se studenty filmových škol.

Znáte z iVysílání

RapStory

Kultura • Dokument • Hudba • Rap

Do divočiny!

Dokument • Příroda • Ekologie

Kritika budoucnosti

Technologie • Ekonomika • Talkshow • Zábava

Lekce rapu

Dokument • Historie • Hudba • Kultura • Rap

[zobrazit více →](#)

Příběh rapu, jak jste ho neslyšeli

Web České televize nabídne divákům pokračování dokusérie mapující historii rapové muziky v Česku. Nová pětice dílů se věnuje aktuálním hvězdám žánru, jakými jsou Yzomandias, Ben Cristovao, Annet X, Calin, Stein 27 nebo Nik Tendo. Z vysmívaného žánru se stal český rap postupně novým popem – a to přesto, že jej dlouhodobě přehlížel rozhlas i televize. Bonusovým materiálem k RapStory je série samostatných rozhovorů s největšími osobnostmi českého rapu.

Dobrodružná výprava do nitra české a moravské přírody

V nových dílech pořadu Do divočiny! se Prokop Pithart vydá například na noční výpravu za zvuky lesa, za ledňáčky na stoku, do mokřadu či k meandrům řek Moravy a Bečvy. Jaká zvířata a jaké přírodní úkazy se mohou skrývat i pár kroků za naším domem? Prokop od dětství pozoruje ptáky a zvěř, bloudí v mokřadech a prodírá se divočinou. Nechce poučovat, chce diváka pro českou divočinu nadchnout. Jen tak lze totiž pochopit, proč je důležité dát divočině svobodu a prostor.

Věda dneška určuje svět zítřka

iVysílání České televize nabídne nových šest dílů projektu zkušených youtubových tvůrců Martina Roty a Patrika Kořenáře, který si klade za cíl v každém díle divákům představit zajímavá povolání budoucnosti, a to s ambicí nadchnout a motivovat pro vědu co největší množství diváků se smyslem pro humor.

Doprovodný pořad k seriálu Rapstory

Zatímco v deseti dílech Rapstory promlouvají o vývoji žánru samotní aktéři dějin, „Lekce rapu“ zasazuje tento příběh do širších souvislostí. Zachovává si odstup od historek a rivalit a nahlíží historii rapu obecnějším pohledem kulturní historie, který fenomén českého rapu posledních tří dekad vysvětluje i nezasvěceným divákům. Pořadem provází hudební publicista Karel Veselý, spoluscenárista Rapstory. Hrdinou jeho příběhu nejsou jednotliví rappeři, ale sám český rap, jeho evoluce ze skromných začátků v devadesátých letech až na absolutní vrchol prodejních žebříčků a nejoblíbenější žánr dneška.

Zahraniční seriály

[zobrazit více →](#)

Hnědá rodina

Seriál • Komedie • Satira

Sex

Seriál • Intimita

Hashtag

Seriál • Sociální sítě

Dvacetiletá Cathrine má na první pohled všechno: zajímavou práci na poradní lince pro mládež, byt v trendy kodaňské čtvrti a milujícího přítele. Jenže jednoho dne Cathrine potká Selmu a sama zjistí, že láska je sice mocná čarodějka, ale sex je démon. Šestidílný seriál Amalie Næsby Fickové podle scénáře Clary Mendesové sledující vztahové peripetie mladých Dánů měl mezinárodní premiéru na loňském Berlinale v rámci Berlinale Series a na tomto festivalu se ucházel i o nestatutární ocenění Teddy Award, udělované nejlepším snímkům s queer tematikou. V roce 2021 byl nominován rovněž na Národní dánské filmové a televizní ceny Robert, a to v kategoriích nejlepší herečka v hlavní roli a nejlepší krátkometrážní televizní seriál.

Jedna střední škola, parta spolužáků a jeden hashtag, který mezi nimi všechno změní. Na sociálních sítích se jednoho dne začnou objevovat příspěvky, které mají ukazovat a odsuzovat promiskuitu a sexuální chování “cool” spolužáček. Navenek se tak dostávají intimní příběhy, které neměl nikdo slyšet a touha po pomstě autorovi těchto příspěvků na sebe nedá dlouho čekat. Hashtag vychází ze skutečného příběhu tzv. Instagram riots ve švédském Göteborgu, do kterých se zapojily stovky mladých lidí.

Máme elektrické dítě
Ale moc dlouho nevydrží
Každou chvíli ho odnáším
Úplně vybité k zásuvce

Ale třeba... když si hraje
S jinými dětmi
Díky těm baterkám
Může běhat a křičet

...a to je co?

Diskuze • Umění • Rozhovor

Jedna báseň

Poezie • Nezávislá tvorba

Námět a moderátor: Josef Chuchma.
Dramaturgie: Jiří Koukal. **Architekt:** Ricardo Hoinéff. **Kamera:** Hedvika Edie Ptáčková, Ondřej Mazura. **Střih a režie:** Tibor Szilvási. **Kreativní producentka:** Štěpánka Sunková.

Web-only diskusní pořad Josefa Chuchmy pokračuje i v novém roce. S odborníky, publicisty a umělci hovoří o zásadních a zajímavých tématech týkajících se kultury. Řeč se tak dostane na situaci českých kin, nového Bonda nebo Milana Kunderu.

Editor: Josef Chuchma. **Dramaturgie:** Jiří Koukal, Olina Stehlíková. **Kamera, střih, postprodukce:** Ondřej Mazura.

Od 6. února se vždy v neděli večer mohou diváci ČT art těšit na oblíbenou sérii webu ctart.cz Jedna báseň. Jak už název napovídá, čeští básníci v cyklu přečtou vždy jednu ze svých básní – nyní v televizním vysílání.

Žeprej

Pro děti • Vzdělávací • Animovaný • Věda

Komentář: Jan Vondráček. **Scénář:** Petr Hauzírek. **Režie:** Jakub Hussar. **Dramaturgie:** Kristína Volná, Jakub Novotný. **Odborný poradce:** Cyril Brom. **Animace:** Adéla Stopka, Tomáš Fomín, Tomáš Holub, Tomáš Hájek. **Výtvarník:** Daniel Špaček. **Kreativní producentka:** Štěpánka Sunková.

Profesor Žeprej představí dětem témata, o kterých se běžně baví hlavně dospělí. Proč jsou důležité volby? Co to je exponenciální růst? A jak vlastně funguje očkování? Na to vše hravě a jednoduše najdou děti s pomocí profesora Žepreje odpověď.

Pořad vznikl ve spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy.

Kontakt pro média

DANIEL MARŠALÍK

Mob.: +420 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2021

www.ceskatelevize.cz

Česká televize na sociálních sítích:

www.ceskatelevize.cz/ePress